

Estrup 26. Juni 1573.

Ide Ulf stand til Birgitte Bølle.

Om Oluf Movridsøns Sygdom; hun skal til Fru Jyttes Begravelse; om noget Garn, hun har ladet farve for Birgitte; Johan de Vale vil betale de Penge, han er Kristoffer skyldig, inden 2 eller 3 Dage.

Mynn allerkieriste, hulde søster, gudt allermectigste haffue alle thiidt sinn welsignelsze oc benedidelsze offuer theg oc thinne kierre hosbundet oc alltt thytt, thu well wiltt. Jeg tacker theg saa høgeligen oc gierne for alle thinne wsiigelige welgierninger, som thu och thinne kierre hosbundet haffuer beuiist mig oc mine børnn, huilckett wij aldrig forglemme will, thenn naadige herre gudt, som althing well formaaer, hanndt schall lønne oc bettalle ether therfor. M. a. k. søster, giffuer ieg thegh wennligen att wiide, att siidenn ieg schreff theg till, haffuer ieg iche werritt hiemme wdenn iij natther, saa haffuer ieg weritt her paa Estrup² oc drog till Claxholm, Oluff Mouritzszenn er endnu hartt syugh, gudt almectigste werre hanns hielper³. Saa achtter ieg att drage herfraa i dag oc till Claxholm oc saa till Rannders att følghe fru Juthis⁴ liigh till Aarhus, [s. 204](#) gudt giffue, att thu war y Rannders i dagh, tha wilde ieg werre ther rett gladt till, oc thu fannt ther mange aff thinne goede wener. Saa beder iegh minn kierre broder oc theg saa ganntsche giernne, att i iche wille forthencke meg, at ieg kann iche komme saa snart till ether, som ieg gierne wyle. Jeg haabis mett gudz hielp, att i bliiffuer her endnu nogen stundt y landit, saa schall jeg komme mett thett aller første till ether. M. a. k. søster, giffuer ieg theg wenligen at wilde, at mitt skiib kom fraa Thysklandt nu y mandag mett thine giørnn, och haffuer thett iche weritt y Thysklandt y thette aar, forindt nu thenne gang, for thett war i Norghe epher thømmer, saa sennder ieg theg nu thinne giørnn igenn, oc kanndt iche fuldschriffue theg till, saa wnntt thett giør mig, att hun er iche saa smucke, som hun schulde, oc besynderlig thenn lyffarre¹. Thenn samme ther pleyer att lydhe for mig, hanndt lydett thenom ocsaa i aar, jeg beder theg giernne, att thu forthenncker migh iche her wdj, gudt weedt, att thytt erre mig saare hartt noch emoedt. Hanndt haffuer iche heller ludett thenom saadanne, som the thraae war, ther war bundenn omkring, oc haffuer hanndt ganske jlde forthientt the penndinge, hanndt haffuer fangit therfor, och beløb the lyffare sigh iij pdt., ther finnge hanndt xx lub. for, och thenn andenn giørnn war x pundt, ther finnge handt for huertt pdt. iij lub. for, saa sender ieg theg vj lub. igen. Oc will nu iche wmaghe theg mett nogenn lange schriffuelsze, menn alle mine dage will finndes for thinn hulde, troffuillige søster mett allt thett, y min formouge oc machtt kandt were. Minn broder Gregers oc min søster Karine² lader siige minn broder oc theg mange m goede natter, Mergrette oc Metthe Gøye lader siige [s. 205](#) ether baade cm goede natter. Saa will iegh nu oc till euige thiidt haffue theg thenn allermectigste herre gudt beffalendis. Ex Estrup fredagenn nest epher ste. Hanns dagh aar 1573.

Idde Falck Gøyes.

Mynn allerkieriste, hulde søster, wille thu well giøre oc wndschylle mig for minn kiere broder, att ieg nu iche schriffuer hanom, jeg wilde iche bemioede hanom. Jahanne de Vale sagde, att y schulle fannghe the pendinge, hanndt er ether schyldigh, indenn ij eller iij daghe. Thenn euige gudt beffaller ieg ether.

Udskrift: Erlig oc welbyurdig frwe frwe Bergithe Christopher Gøyes till Awinndsbierrigh,
minn allerkieriste søster, ganntzsche wennligenn tilschreffuitt ¹.